

I.

Alighanem ismered a történetemet – a Böröczky Zsuzsival- közösen írt A profitmaximalizáló vállalkozó c. bestsellerben már kifejtettem, hogy a 2000-es évek közepén nyakamba borult a bili. Egészen addig rendkívül sikeres vállalkozóként tekintettem magamra, de 2005– 2006 környékén padlót fogtam. Mind a magánéletem területén, mind a vállalkozói, valamint az üzleti életem területén. Komplettragédiává alakult minden.

A vállalkozóvá válásom miértjéhez egészen 1997-ig kell visszamenni, amikor az én drága jó édesapámat egyik napról a másikra nyugdíjazták. 25 évig volt egy nagy állami vállalat vezérigazgatója, és 57 évesen sok-ként érte, hogy egyik napról a másikra megszűnt az életének az értelme. Ahogy végigéltem édesapám mentális és fizikális megtörését, hihetetlen rossz érzés töltött el. Addig csodáltam az apámat – láttam a repülését, szár-nyalását, a sikereit, és persze nehézségeit is a cégvezetői életében –, de eldöntöttem, hogy én soha az életben nem akarom, hogy a sorsom felett mások döntsenek, ezért úgy döntöttem, hogy nem akarok alkalmazott lenni.

Az 1997 és 2000 között eltelt három év során ke-
restem, kutattam, hogyan tudok az alkalmazotti létből kilépni. Aztán 2000 májusában kezembe került Robert Kiyosaki fantasztikus könyve, a Gazdag papa, szegény papa. Elolvastam, újra és újra, majd megvettem az összes könyvét, és elolvastam legalább háromszor mind-egyiket. Aztán egyre inkább rádöbbenem, hogy van egy út, amelyen el lehet indulni, amelyen ki lehet lépni

az alkalmazotti létből, és valóban sikeres, pénzügyileg független vállalkozóvá lehet válni.

Eloolvasván Kiyosaki alaptanítását, azt értettem meg, hogy a vállalkozónak háromféle jövedelemforrása lehet:

- ingatlanból,
- értékpapírból, vagy
- a vállalkozásából származó.

A vállalkozás állt hozzám a legközelebb, ezért gyorsan vállalkozást alapítottam. Ráadásul nem is egyet, ha-nem többet. Nagyjából ennyit értettem meg akkoriban Kiyosaki tanításaiából, Magyarországon céget alapítani pe-dig viszonylag könnyű volt. Büszke is voltam rá, hogy vállalkozó vagyok, mi több, ügyvezető igazgatója a cégemnek.

Be kell vallanom, hogy 2005-ig a Jóisten igazából engem megsegített. Ennek alapja az volt, hogy jó értékesítő voltam, ezért lényegében dőltek a megbízások, dőlt a pénz, de ahogy jött... huss, ment is tovább. Aztán 2005 tavaszán arra ébredtem, hogy gáz van. Eltékoztam rengeteg évet, elherdáltam nagyon sok millió forintot, és ez az *egész* egyáltalán nem úgy működik, ahogy én azt megálmodtam öt évvel korábban. Persze az álmom tényleg az volt, hogy egy sikeres, független vállalkozóvá váljak. És ott álltam, voltak cégeim, adósságaim, nagyon sok pénz jött be, de nemhogy nem tudtam vele gazdálkodni, hanem még adósságot is felhalmoztam, pedig helyt kellett volna állnom. És ekkor jött el az a pillanat, amikor elkezdtem gondolkozni, hogy valamit én itt nagyon rosszul csináltam.

Ekkor hoztam egy döntést, és megvalósítottam egy régi álmomat, elzarándokoltam Santiago de Compostelába; végigmentem az El Caminón. Ez a huszonkilenc nap adott nekem egy kicsi megvilágo-

sodást, és találkozhattam magammal. Elkezdtem azon gondolkodni, mit csináltam rosszul. Hiszen a vállalkozásom addig jól ment, rendben voltak a beszállítók, a munkatársak és a vevők. Aztán kis idővel később pedig ott találtam magam egy kakakupac alatt. Ráadásul az üzlettársam kifarolt, majd a feleségem és a gyerekeim sem voltak már velem. A hitelezők kergettek sorban, és egyszerűen csak azon gondolkoztam, hogy valamit piszkosul elrontottam.

Ezért miután hazajöttem az El Caminóról, egy olyan szakasza jött az életemnek, amikor kezembe vettem a gyalogsági ásót, és elkezdtem szépen takarítani. Persze közben rájöttem, hogy mi mindent rontottam el. Ebből egy párat kiemelnék, ez számodra is értékes tanítás és gondolat lehet.

1. Rádöbentem, hogy hiába voltam vállalkozó papíron, lényegében én továbbra is egy alkalmazotti mentalitással gondolkoztam. Így visszagondolva két évig tartott, amíg el tudtam fogadni, hogy nincs havi fix jövedelem, ami megérkezik, mondjuk, minden hónap 10. napjáig. Ez volt az egyik nagy felismerés.
2. Nagyon nehezen tudtam jól kezelni a pénzt. Az jött, de sajnos a céges számlát nem úgy kezeltem, ahogy azt kellett volna, és adósa lettem a különféle partnereknek. Persze azóta sok mindent megtanultam, és kifizettem minden számlámat és minden tartozásomat, de akkoriban teljes mértékig káosz volt a fejem-ben.
3. Emellett rádöbentem arra is, hogy nem voltak igazából céljaim. Álmaim voltak a pénzügyi függetlenségről, utazásról, sikerről, csillogásról, szép feleségről, okos gyerekekről, szuper házról és minden másról, de

egyszerűen nem voltak meg azok a konkrét céljaim, amikért küzdhettem volna.

És ekkor – 2005 nyarán – elkezdtem azon gondolkodni, hogy ez bizony egy nagy hiányosság. Rávettem magam az internetre, és elkezdtem kutatni, keresni, hogy „cél”, „célkitűzés”. Akkoriban még nagyon kevés tananyag volt elérhető erről, ezért rákerestem a Google-on, és kiderült, hogy angol nyelven óriási tárháza van a célkitűzés témakörének.¹

Először Brian Tracy anyagai jöttek elő, aztán folytattam Zig Ziglar-rel, majd jött Jim Rohn és a többiek. Ekkor rájöttem, hogy nekem valóban voltak álmaim, de ezekből rémálmok lettek, pedig hihetetlen aktívan tettem értük, de a gödröt ástam, ahelyett, hogy inkább egy létrát építettem volna.

És aztán eljött a nagy váltás: megtanultam célt ki-tűzni, valóban mérhetővé tettem, határidő volt hozzátevé, szinte mantráztam, vizualizáltam mindent, amit tanítottak ezek a mesterek, de 2008-ban azt vettem észre, hogy az eredmények továbbra is csak alig-alig jönnek. Éppen csak valami csorog, hogy a vállalkozásomat tud-jam működtetni. Igaz, már fizettem vissza a tartozásaimat, de nagyon lassan jöttek az eredmények.

Aztán egyszer csak 2008 nyarán megjelent az életemben Bob Proctor. Talán ismered a mondást, hogy amikor a tanítvány készen áll, a mester megjelenik, és kiválasztottam őt mentoromnak. Persze Bob Proctornak is az egyik alaptanítása a célokról szólt. Ám egy másik tanításában lényegében kinyitotta a szememet, és új

¹ Tanuld meg, hogyan tűzz ki igazán égő vágygal akart célokat!
Gyere az alábbi oldalra: www.pongorjuhaszattila.hu/evindito

Az álommegvalósító vállalkozó

perspektívát adott nekem. Ekkor jöttem rá, hogy bár megtanultam célt kitűzni, de az eredmények nem jöttek, mert egy „pici valami” hiányzott hozzá. Ez a „pici valami” egy csapásra egy rakétakilövő állásra vitt engem, és sokkal gyorsabbá tette a céljaim megvalósítását.